

søges. Under saadanne Omstændigheder er det i høieste Grad utaknemmeligt at stille Ændringsforslag, der afvige fra det nedfattede Udvalgs Betænkning, saameget mere som der i det Hele taget er en i sig selv ikke ganske ubegrundet Tilbøielighed hos Thingets Medlemmer til, naar et Udvalg med Enstemmighed har stillet visse Forslag, da at lade sig lede deraf, og navnlig naar det angaaer en Gjenstand, i hvilken de fleste af Thingets Medlemmer, paa Grund af dens særegne Bessaffenhed, ikke tillroe sig nogen speciel Indsigt, noget hvortil de saameget mere vilde være tilbøielige, naar de tillige troe, at der ikke ligger megen Magt paa hvad man egentlig stemmer for. Jeg har imidlertid alligevel ikke kunnet undlade at stille Ændringsforslag, og jeg kan ikke undlade at udbede mig Thingets Opmærksomhed derfor, fordi, selv om denne Lov ikke i denne Session skulde blive bragt til endelig Afgjørelse, hvilket i ethvert Tilfælde ikke med Bestemthed kan vides, saa er der dog altid Betænknelighed ved at lade Noget henstaae, som man ikke anseer for rigtig, og som det vil være meget vanskeligt siden at komme fra. Jeg vil derfor stræbe, saa godt jeg kan, at bekæmpe de enkelte Punkter i Udvalgsforslaget, som jeg finder Anledning til at bekæmpe, medens jeg i mange andre Punkter anseer dets Forslag for en Forbedring af det oprindelige forelagte Udkast. Der er imidlertid i det Afslut, som i dette Øieblik er under Behandling, kun eet Punkt, hvori jeg har været uenig med Udvalget og hvorom jeg har stillet et Ændringsforslag, som jeg altsaa nu skal tillade mig at anbefale til Thingets Opmærksomhed og Billigelse. Forløb vil Thinget allerede have sat sig ind i dette Forslag. Som det af mig er stillet, er det tilstrækkeligt til dets Hensigt, at det blot er stillet til dette Sted af Loven; thi det behøvedes ikke at gjentages, da den øvrige Dmæltale af Theaterraadet især fremkommer ved det Forslag af Udvalget, som særskilt skal afstemmes, og altsaa er det tilstrækkeligt at stemme mod det foreliggende Forslag om Theaterraadet, uden at der ved de paafølgende Paragrapher behøvedes at stilles positive Modandringsforslag. Jeg har altsaa ønsket at hindre, at der indkommer i Loven en Bestemmelse

om et saadant stadigt og vedvarende Theaterraad, og jeg har gjort det med fuld Overbeviisning om, at et saadant Institut, især indført paa den foreslaaede Maade, ikke vilde være i Theatrets Interesse, men tværtimod snarere, paa en vis Maade, til dets Skade. Jeg vil foreløbig bemærke, at, da denne Lov væsentlig gaaer ud paa at klare Theatrets finansielle Stilling og bringe et rigtigere Forhold tilveie imellem Theatret og Statskassen og de Udgifter, som Theatret directe eller indirecte ved Pensionsvæsenet paafører Statskassen, saa troer jeg, der er Grund til at være forsigtig med at gribe ind i Theatrets indre Bestyrelse ved en saadan enkeltstaaende Bestemmelse. Jeg troer, det i ethvert Tilfælde i saa Henseende er tilstrækkeligt at forlange i Loven, at der skal foregaae en Revision af Regulativerne for Theatrets Bestyrelse. Hvad specielt angaaer den Bestemmelse om et Theaterraad, sammensat af Theatrets Kunstnere, ønsker jeg ingenlunde, at denne Bestemmelse skal udgaae, fordi jeg i og for sig anseer det for urigtigt, at Theatrets Kunstneres Mening kommer frem og bliver hørt, og i visse Punkter faaer Indflydelse, men fordi jeg troer, at den foreslaaede Form er uhensigtsmæssig. For det Første anseer jeg det i Almindelighed for særdeles uhensigtsmæssigt at fastsætte i en Lov, at der skal oprettes et Slags Autoritet, et Raad, uden tillige at sige, hvad dette skal gjøre; men dette Sidste er dog virkelig i denne Lov ikke sagt. Der er nemlig kun sagt, at der skal være et Theaterraad, og siden er der i § 8 — jeg haaber, den ærede Formand vil tillade mig at tage noget Hensyn til denne Paragraph, fordi den ikke ganske kan adskilles fra den foreliggende — tillagt dette Theaterraad en enestevrig Function, men ellers ikke det Allermindste. Der er vel tillagt Theaterraadet et temporært Hverv, nemlig at deeltage i Revisionen af de Regulativer, hvorefter Theatret bestyres; men det er en forbigaaende Function, der ikke kræver et stadigt Theaterraad, ligesaa lidt som den anden Theaterraadet tillagte Function, hvorefter igjennem det Theaterpersonalets Mening skal høres om en Skuespiller, der søger Ansættelse. Der er altsaa den store Mangel